

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, Leo Leino

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Itsenäiset sosialistit ja Kautsky

Tieto Kautskyn erottamisesta Saksan itsenäisestä sosialistipuolueesta ei tule yllätyksenä. Jo pitemmän aikaa on Kautsky ollut täydellisesti eri mieltä itsenäisen puolueen johtavan poliittikan kanssa. Leipzigin puoluekokouksessa itsenäinen puolue asettui vaatimaan valtiovalnan täydellistä valtaamista, työväenluokan ehdotonta ylivaltaa ja neuvostohallitusta. Tässä kokouksessa luotiin ohjelma täydellisen neuvostojärjestelmän kehittämiseksi Saksassa ja laadittiin sellaisen johtavan periaatteet ja käytännölliset järjestäytymiset. Kokouksessa myöskin vaadittiin porvarikaartiin aseista riisumista. Erotettiin Toista Internationalesta ja alettiin valmistustöy Kolmanteen liittymiselle.

Kautsky on tämän ohjelman pääasiallisimpin perusteiden jyrkkä vastustaja. Hän on ilmaissut tässä suhteessa kantansa niin selvästi, ettei se jätä minkäänlaisille epäilyksille tilaa. Siitä syystä venäläiset toverit vihaavat häntä. Kolmannen Internationalen toimeenpaneva komitea on vaatinut saksalaisia itsenäisiä luopumaan Kautskysta ja hänen tapaisistaan johtajista. He ovat lausuneet selvän sanoin, että ilman luopumista näistä nykykaisen köyhälistön taistelujen todellisista vastustajista, eivät itsenäiset tule pääsemään Kolmanteen Kansainväliseen liittoon.

Samassa suhteessa kuin itsenäisten joukkojen suosio on laajentunut ja heidän kannatuksensa vakaantunut bolshevikien toimintaa kohtaan, on Kautskyn ja muiden johtajien vastustus tullut ärsyttävämmäksi. Ja se on nyt johtanut siihen, että yhteistoiminta näiden kesken on käynyt mahdottomaksi. Itsenäisten komitea on neuvotellut Internationalen t. k. kanssa ja yhteisymmärrys on kasvamassa. Kautskylaiset ovat olleet sen tiellä.

Kautsky kirjoitti artikkelin Saksan valtiopäivämiesvaalien jälkeen, jossa hän entistä suuremmalla tarmolla taistelee puolueensa johtavaa politiikkaa vastaan. Hän nimittää järjestelmäksi aatetta, että riippumattomat jatkavat taistelua enemmistösocialisteja vastaan. Kautsky ajaa Saksan köyhälistön yhtymisäatetta sillä tavalla, että itsenäisten pitäisi lopettaa taistelunsa Scheidemannin ja Nosken puoluetta vastaan ja saattaa vihamehien veljien yhteistyö ensisijaiseksi. "Noskelaisuus" on hänestä voitettu kanta. Järkevä tuotantoelämä elyvätkä poliittikka kyetään saamaan aikaan vain tätä tietä. Molemmat sosialistipuolueet voivat muodostaa hallituksen, joka on kansainvälinen. "Jakamis- ja rikaiden ryöstämiskommunismi" on entää vain tuotannon pysähtymistä ja tuotteiden puutetta" usuu K. taaskin lyödäkseen Venäjän Neuvostovaltaa. "Sosialistinen hallitus voi köyhälistön etuja kapitalistisen tuotantotavan vallitessaan edistää paremmin kuin kapitalistinen. Ja vain se kykenee osottamaan tarpeellista tarmoa niiden tuotantoalajen sosialisoimisessa, joista koituu etua koko yhteiskunnalle". Näin selittää Kautsky.

Oppinut marxilainen teoreetikko on kokonaan unohtanut yhteiskunnallisen taistelun luokaperusteet ja sen kylmän tosiasian, että enemmistösocialistit työskentelevät kokoomushallituseriaatteen pohjalla, jonka toivottomuuden hän itse niin monta kertaa on osottanut. Kautsky johtaa koko ajan pelkkää uudistustaistelu kapitalismin vahvistamiseksi, joka hänen mielestään lisää köyhälistölle mahdollisuuksia, jos ne työskentelevät viisaan "tuotantoelämää" rakentavan poliittikan merkeissä. Kun noskelaisuus on perittänyt Saksan sosialistisen työväen

toiveet tämän politiikan noudattamisen kautta, niin Kautsky koettaa vahvistaa näiden asemää yhä samanlaisten aloitteiden ottamiseen.

Kautskylla on tuotannon yhteiskunnallistuttaminen enää vain "järkevän politiikan" eräs ilmaisuomuto — se on pelkkää realipolitiikkaa. Hän pelkää itsenäisiä ystäviään, jotka ovat ehdottoman vallan valloittamisen kannalla. Niiden pitäisi enemmistöläisiin yhdistyneinäkin vaatia "häikäilemätöntä yhteiskunnallistuttamista" vain siellä, missä suurien yksityisomistajien valtaa eniten rasittaa koko kansakunta. Hän asettaa kaikki kysymykset niin, että pääsee teoreettisessa tutkimuksessaan puolustamaan kapitalismin nykyistä valtaa — ja koko hänen teorian sa loppujen lopuksi pysähtyy kapitalismiin.

Kokoomushallitukseen on saatava itsenäisiä socialisteja. Vain enemmistösocialistien siihen liittymisen on poliittinen itsemurha, selittää K. Ja hän moitit itsenäisiä voimia heikkoudesta ja selittää, että ne ovat protestikannalla. Vastalauseet ovat vain heikkouden merkki. Kautskyn koko opportunisti purkautuu taas näkyviin. Hänen koko ohjelmansa on poliittisiin taisteluihin nähden positiiivinen ja taloudellisella alalla se on sidottu realipolitiikkaan, joka ei lainkaan hämmästyttä uusiaikaisimpia kapitalisteja, jotka yrittävät valtiovalnan kautta päästä pitämään järjestystä raatiensa yli.

Saksan taisteleva köyhälistö pyrkii yhdistymään kokonaan toisten suuntaviivojen merkeissä. Itsenäiset joukot ja spartacistit muodostavat todellisen luokkataistelujoiden rintaman. Näiden rivit kasvavat. Itsenäisten socialistien vaalivoitot ovat todellisuutta todistuksena siitä. Vaalivoittoja ei saavutettu Kautskyn ohjelman vaan jyrkän luokkataisteluohtelun kautta. Itsenäisten suuret joukot kulkevat vasemmalle. Kautskylaiset jäävät yhä kauemmaksi oikealle, josta he nähtävästi joutuvat scheidemannien joukkoon. Bernstein on jo mennyt sinne. Muut itsenäisten vanhat johtajat — Kautsky mukana — seuraavat häntä, jos ovat johdonmukaisia. Ja sitä nämä oppineet miehet kyllä ovat.

Historia on jo heittänytynyt kujeilevaksi. Kuuluisa venäläinen socialistinen teoreetikko ja Kautskyn arvoimen mies, G. Blehanov, kuoli vastavallankumouksellisenä maanpaossa silloin kuin köyhälistö otti valtiovalnan käsiinsä kotimaassaan. Kautskyn kohtalo lähentelee tätä traagillisuutta. Toisen Internationalen teoreettiset johtajat ovat kapitalismin kehityksen aikaisemman aikakauden lapsia ja sortuvat niissä taisteluissa, joihin sen kehityksen viimeinen vaihe on johtanut joko köyhälistön selviksi vastustajiksi tai tarpeettomiksi ja arvottomiksi saivartelijoiksi, joista käytännöllisen toiminnan ja taistelevan liikkeen on paras vapauttaa itsensä.

Kysymys, joka tästä seuraa on tämä: Sallitaanko eri maiden puolueissa ja järjestöissä kautskyläisten, jotka tavallisesti huonontavat ja mataloittavat näitäkin aatteita, yhä säilyttää valta- ja toimintajäseniä, joita he hyväksyvät käyttäviä kaikenlaisten vanhoillisten ja vahingollisten virtauksien edistämiseksi.

TYÖNTEETTÄJEN LIITTO RAHAPULASSA

Lännellä on käyty kuluneen vuoden ajalla ankaraa sotaa kaikkia työväen järjestöjä vastaan. Tätä sotaa käy tehtiin joiden ja muiden työnteettäjien järjestö. Se ei ole säästännyt mitään työväenjärjestön muotoa. Niin unionistinen, osuustoiminnallinen kuin valtiollinenkin työväen toiminta on ollut liitton hyökkäyksen kohteena. Ja he ovat onnistuneet erinomaaisesti se on myönnettävä. Lujat ja suuret unioiden linnoitukset, Seattle, San Francisco, Los Angeles, on murrettu. Vain vähemmän arvoiset työt ovat käynnissä union työvoimalla. Avoim työmaajärjestelmä on vallitsevana. Työväen osuustoiminnallisten liikkeiden nujertaminen on par-

haillaan käynnissä. Yhdistyneitten porvareitten kätyrit tekevät tuhoisaa hajotustöytä osuustoiminnallisia liikkeitä vastaan. Porarit lopettavat luoton ja harjottavat muita samantapaisia menetelmiä näitä alkuaasteella olevia työläisten yhteisiä yrityksiä vastaan.

Se vähä mitä täällä on koskaan ollutkaan työläisten valtiollista toimintaa on saanut kokea riistäjien menettelytapojen hajottavat vaikutukset. Tästä kaikkesta on myönnettävä työnteettäjien liitolle krediittiä. Mutta tämä työväenjärjestöjen tuhoaminen on maksanut myöskin tälle liitolle paljon. Rahoja on käyrtely seurkeilematta. Nyt-alkaa olla rahastot tyhjänä, ne rahastot, jotka ovat pyhitetty yksinomaan taisteluun työväenjärjestöjen tuhoamiseksi.

Työnteettäjien liiton Seattlen konttori on joutunut kääntymään liittonsa jäsenien puoleen hyvin kursailemattomalla vetoummuksella lähettää heti ensi postissa rahaa liitolle, että taistelu ei tarvitsisi jättää keskenräiseiksi, vaan saatettaisiin se loppuun, joka tarkoittaa työläisten täydellistä orjan asemaan painamista.

Ensi postissa on siis lähetettävä vähintään \$100 ja lisää niinpian kuin vaan tilaisuus suinkin myöten antaa.

Työläisiä on lyöty kylläkin ankarasti, mutta ne eivät ole vielä täydellisesti nujerrettu ja siksi täytyy kiiruhtaa rahaa taistelun jatkamiseksi niitä vastaan. Tilanne — sanotaan kirjelmässä — käypi nyt mitä kriittisemmäksi. Ei siis mitään kyselyitä — selitetään kirjelmässä edelleen — vaan lähetetään rahaa ja kyselkää sitten jos haluatte kysellä, mihin nyt rahaa tarvitaan. Nyt sitä vaan täytyy saada. Jos rahaa on alkanut taasen virrata työnteettäjien kassaholveihin, joita rahojä käytetään taisteluun työväenjärjestöjä vastaan.

Kunpa vaan työläiset käsittäisivät mitä tämä taistelu todellakin merkitsee niin toisin ne suhtautuisivat omiin luokkajärjestöihinsä ja omiin liikkeisiinsä. Eivät ne etsiskelisi kaikkia pikkuvirheitä ja koettaisi niitä suurennella ja siten tuhota järjestöjään ja laitoksiaan, vaan taistelun haluisina, omille liikkeilleen kaikki uhraavina he kävisivät lujaan liittoon vakaalla päätöksellä käytävästä taistelusta suoriutua voitajina.

Työnteettäjien liitto nyt häntäntyneenä jo vetoaa jäseniinsä, sen voimat ja varat ovat sitenkin taistelussa heikentyneet. Tämän tulisi kannustaa työläisiä voimakkaampaan ja pontevampaan taisteluun luokkansa ja luokkajärjestöjensä puolesta.

TYÖ, JOTA EI VOI HÄVITTÄÄ

"Humanite" julkaisee ranskalaisen edustajan Cachin ja Frossardin sähkösanoman vaikutelmista Venäjällä. Siinä sanotaan: "Me olemme käyneet suurissa teollisuuskeskuksissa sekä usean kuvernemintin monessa kylässä. Kaikkialla saa vaikutuksen järjestyksestä työn uudeelleen alkamisesta taloudellisesta ylösrakentamisesta sikäli kun saarto ja sota Puolaa vastaan täit sallivat. Varma luotto ja voitonvarmuus elähtyttää koko Venäjän työväenluokkaa. Neuvostohallituksen valta ei milloinkaan ole ollut varvempi kuin nyt. Punanen Armeija saa joka päivä uusia apujoukkoja, jotka ovat valmiita kaikkiin uhrauksiin.

Työläiset kertovat raskaista monta vuotta kestäneistä puuteistaan. He ovat kärsineet kylmä äja nälkää. Ententen hallitukset ovat pakoittaneet heitä kurjaan elämään. He kysyvät meiltä, mitenkä Länsi-Europan köyhälistöläiset, etenkin Ranskan köyhälistö, ovat voineet tätä rikokselista politiikkaa kärsiä kolme vuotta. Mutta he eivät ole menettäneet toivoa, että Ranska ntyöläiset vielä tulevat Venäjän vallankumouksen avuksi.

Mitä meihin tulee niin palaamme me tältä kolmetuhatta kilometriä pitkältä matkalta vakuuttuina. Neuvostovalian voimasta ja täynnään ihmettelyä työväenluokasta, joka suunnattomalla Venäjän alueella on toteuttanut socialistisen tasavallan, jota ei enää voi olemattomaksi tehdä. Venäjän työläiset ovat päälleen ottaneet kolmen vuoden raskaat kärsimykset kansainvälisen köyhälistön palveluksessa. Se odottaa, että tämä puolestaan ryhtyy tarmokkaaseen taisteluun porvaristoa ja imperialistisia vastaan."

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTUKSIA ULKOMAILLA

Neuvostovalta painollaan hajottaa imperialistit

Federated Pressin Washingtonin kirjeenvaihtaja Paul Hanna selittää mailmanpolitiikan tilannetta nykyhetkellä seuraavilla sattuvilla sanolla:

Mallmanlaajuinen valtakunta on hajoamisella uhattu. Ylpeä, sotaisa kansakunta vajoamassa viimeisen sotavoiton suohon. Menettelyt, jotka pelastaisivat suuren valtakunnan, tuovat varman tuhon ylpeälle kansakunnalle. Enemmän yritykset pönkittää ylpeyttä kansakuntaa ovat vaarallisia suurelle valtakunnalle.

Englannin ja Ranskan liitto on särkynyt. Ei alvan äkkiä, niinkuin sanomalehdistö antaisi teidän uskoa. Kommunistisen Venäjän koko paino lepäsi puolitoista vuotta liiton päällä ennenkuin se katkesi. Se taipui hyvin hitaasti taakan alla, sillä sen molemmat jäsenet — Lontoo ja Pariisi — pelkäsivät, eikä kumpikaan tahtonut jäädä yksin.

Tulvien aikana leopardi ja leijonakin voivat olla samalla kivellä, niinkuau kuin tilaa on molemmilla. Tulvan yhä nousessa pedot alkavat taistelun keskenään — ja leopardi hukkuu ensin.

Ranska on syösty ales sen suuren alliansin kapealta harjalta, mikä vielä näkyi venäläisen tulvan yläpuolella. Sen viimeinen ulmaava ojennus Wrangelin oljenkorpeen pudotessaan alas oli vain vahingoton murina, mikä ei vahingoittanut leijonaa eikä liilon tulvaa alentanut.

Suur-Britannia ei voi elää tekemättä rahaa Venäjän kanssa ja tunnustamatta Neuvostovaltaa. Ranska ei voi kestää, ellei Neuvostovaltaa kukisteta. Juopa on oleellinen, lähtemätön, eikä mikään diplomaatia voi sitä poistaa.

Ranska kuolee voittoonsa. Sen voitto suurodassa, pani tekehtuttavaan kiijnytykseen kansan yksityisen, liikkuvan ja kapitalistisen rikkouden. Tsaristiselle Venäjälle lainatut 22 miljardia frangia ovat menettetyt. Viisi tai kuusi kertaa enemmän meni bondeihin, joiden korkoja ei voida enää maksaa. Pariisin poliittikoitsijat koettavat pitää hengissä olettamusta, että asema voidaan pelastaa pakottamalla Venäjä maksamaan.

Englannin päätös tunnustaa Neuvosto-Venäjää olisi morskannut tuon harhan yhdellä iskulla, jos ranskalaiset valtiomiehet olisivat mukaantuneet totuuteen. Ranskan johtajat tietävät sen olevan pelkkää harhakuvitusta, mutta heiltä puuttuu rohkeutta antaa sen häipyä vieläpä tällä hetkellä. Kun se on kokonaan häipynyt, tietävä he vallankumouksen nousevan Ranskassa, ja silloin uusi yhteiskuntajärjestelmä levii länteen syntymäseudultaan Venäjältä Euroopan yli Atlantin rannikolle.

Englannin valtiomiehet, kuten usselmat toisetkin, tietävät tämän. Mutta aika kapitalististen valtojen todelliseen yhteistoimintaan Venäjää vastaan on livahtanut ohi. Itesällytyös on nationalismin ensimmäinen laki. Brittiläisille taantumuskellisille on suuremmasta merkityksestä pyssäyttä kumouksellinen eroamisliike Persiassa. Intiassa ja Egyptissä kuin Ranskan rahansijottajien rahallisen pelastaminen.

Kommunismi voinne levitä Euroopassa Atlantin rannikolle, jos Ranska kaatuu. Tämä on mahdollinen tulevaisuudessa. Mutta kommunismi on jo todellisudessa "saastuttanut" Brittiläisen valtakunnan Aasiassa. Semmoisen on totuus nykyhetkellä. Englantia ja Italiaa vastaan ovat faktat, eikä teoriat. Mahdollisesti pahoitellen, mutta sitä varmemmin he suutelevat hyvästä suuren alliansin vanhoille kumppaneille ja syöksyvät ainoaan turvapaikkaan, mikä myrskyssä on jälellä — rauhaan Venäjän kanssa.

Amerikan nootti oli vain palanen paperia Euroopalle. "Amerikka voi yhäkin uhmata bolshevismia uhkauksilla", sanoo Lontoon Telegraph-lehti, "sillä se on tuhansien mallien päässä. Mutta meitä täällä Euroopassa pidetään alati telneillä."

Brittiläiset sotalaivat voivat vielä jonkun aikaa risteillä Pietarin ja Odessan edustalla. Ranska voi lähettää ekspertejä Wrangelin avuksi. Ne ovat turhia liikkeitä, useasti jo ennen koeteltuja. Länsi-Europan kansat haluavat mieluummin rauhaa kuin korkoja menetetyistä bondeista. Europan työväki ei tule taistelemaan Venäjää vastaan.

Mallmansota kansanvallan puolesta voitettiin marraskuulla, 1918! Venäjän edessä on tie auki!

Kapitalistien overhaaliliituksesta on ollut se seuraus, että overhaalien hinta nille, joiden täytyy niitä käyttää, ovat kohonneet huomattavasti.

Norjan ammattijärjestön kongressi

Norjan ammattijärjestökongressissa käsiteltiin v.k. 12 p:nä teollisuusneuvosto ja yhteiskunnallistuttamiskysymyksiä. Tällöin piti ammattijärjestön puheenjohtaja herra Ole O. Lian pitemmän esitelmän, jossa hän esitti teollisuusneuvostokysymyksen suhteen seuraavan sihteeristön esityksen:

"Kongressi hyväksyy yhteisen komitean laatimat säännöt teollisuusneuvostolle. Kuitenkin saatava toistaiseksi sellainen niiden soveltumisen tulla kysymyksen kuin kulakin eri teollisuusalalla on välttämätöntä voidakseen soveltua ne käytäntöön.

Kongressi lausuu, että lopulliselle yhteiskunnallistuttamiselle ja sen suunnitelmanmukaiselle toteuttamiselle on mitä tärkeintä, että työläiset teollisuusneuvostojensa kautta ottavat määrävästi osaa teollisuuden johtoon ja että muodostetaan koko maata käsittävä neuvostojärjestelmä teollisuutta varten.

Kongressi vaatii sentähden, että ammatillisesti järjestyneet työläiset toteuttaisivat tämän kaikilla työaloilla, samoin kuin ammattijärjestöt ovat jo esittäneet tämän vaatimuksen työnantajajyhdistykselle ja tahvotvat taistella sen toteuttamiseksi samalla kun yhdistynyt työväenliike taistelee järjestelmän laillisen tunnustamisen puolesta.

Kongressi antaa sihteeristölle tehtäväksi suunnitelman mukaisen selvitystyön järjestämisen, jotta työläiset pääsisivät selville, miten teollisuusneuvostoa pitää perustaa ja mihin niiden toiminta on suunnattava, samoin kuin kutsua kokoon edustajia vasta perustettujen teollisuusneuvostojen konferenssiin, niinpian kuin käy mahdolliseksi yhteisen keskusneuvoston perustaminen teollisuusneuvostolle, joiden keskuskonttori on järjestön johdon alainen.

Yhteiskunnallistuttamiskysymyksen nähdn lausuttin kongressissa, että sen tulee olla päätävä, jonka ympärille koko työväenliike kokoontuu.

Kongressissa lausuvat useat muutkin puhujat mielipiteitään näissä kysymyksissä.

Äänestyksessä hyväksyttiin kaikilla äänillä sihteeristön ehdotus kuitenkin seuraavalla hra Lianin tekemällä muutoksella: yritysten johtajat saavat ottaa osaa teollisuusneuvostoihin, jos he tunnustavat niiden toiminnan.

Ammattijärjestöjen vaiheet Englannissa

Tunnetut englantilaiset puolueet, puoliset Beatrice ja Sidney Webb ovat hiljattain julkaiseet uudet painoksen kuuluisasta teoksestaan "Englannin ammattijärjestöjen liikkeiden historia", josta ensimmäinen painos ilmestyi jo v. 1894. Teoksessa esintyvä yleiskatsaus ulottuu aina vuoteen 1920. Teoksessa tehdään sängen havainnollisesti selkoa Englannin ammattijärjestöliikkeen kehityksestä. Liikkeen sisimpänä motiivina, lausuvat yllämainitun teoksen kirjottajat, on kohottaa työväenluokan aineellisia elinheitoja, joten se ajaa puhtaasti taloudellisia ja ammatillisia tarkotuseria. Liike on kasvanut hyvin hitaasti ja noin miespuoli sitten oli se alinomaisesti taistelussa viranomaisia vastaan. Vasta v. 1824 olivat ammattijärjestykset luvallisia. 1840-luvulla elpyi niiden toiminta huomattavasti ja eri ammattijärjestykset (Trade Unions) muodostivat ammattiliittoja (Fede-

rations), jotka vuorostaan lähettivät edustajiaan ammattineuvostoihin (Trade Councils).

Aina 1880-luvulle saakka oli ammattijärjestöliikkeellä kuitenkin enemmän porvarillinen leima. Siihen kuului vain ammattitaitoisia työläisiä, jotka kiinnittivät huomionsa pääasiassa vain palkkakysymykseen. Tästä ajasta lähtien saa liike kuitenkin uutta vauhtia ja radikaalisen suunnan. Ammatillidoktomat työläiset liittyvät myöskin liikkeeseen. Työpuolue (Labour Party) muodostuu poliittiseksi puolueeksi, joka alkaa lähettää edustajiaan parlamenttiin. Mainitun puolueen nykyinen edustus parlamentissa on 83 jäsentä. Samoihin aikoihin alkaa valtio toimeenpanna työläisten vaatimia uudistuksia koettaen siten kohottaa työväenluokan asemaa.

Sodan aikana ja erittäinkin sen jälkeen muodostuu taistelu mallistien ja radikaalisten välillä ammattijärjestöliikkeen keskuudessa sängen kiivaaksi. 1830-luvulla julisti Robert Owen, että lakko oli ase, joka voi lamauttaa kaikki yhteiskuntalaitokset, samalla kuin Liverpöoln ammattijärjestys v. 1849 ei yleensä halunnut tunnustaa lakkoa laillisesti aseeksi, vaan selitti, että kaikki vaatimukset on ajettava läpi neuvottelemalla. Sodan jälkeisraukset ovat aiheuttaneet, että radikaalien suunta on astunut etualalle, kun se ei ole tyytynyt vaatimaan ainoastaan aineellisia etuja, vaan tahtoo, että työväki ottaa myöskin valtiollisen vallan omiin käsiinsä. Mallistisimman vaatimuksen asettivat sitävastoin ne, jotka vaativat työläisten osanottoa teollisuuden johtoon.

CANADASTA

Maanviljelijät järjestyvät

Maanviljelijän asema Canadassa on jokseenkin samanlainen kuin tässäkin maassa. Trustien valta raskauttaa, valtojen rajoista huolimatta, samoin candalaista kuin yhdysvaltalastakin ravintotarpeiden tuottajaa. Tästä luonnollisesti johtuu, että maanviljelijät ryhtyvät myöskin puolustautumaan saman tapaisesti.

Tässä tarkotuksessa ovat he muodostaneet järjestön nimellä "The Canadian Council of Agriculture". Tämän liiton pyrkimykset, jotka selvenevät sen ohjelmassa, ovat yhdenmukaiset tässä maassa olevan Non Partisan liiton kanssa.

Ohjelmassa vaaditaan, että tull Englannista tuleville tavaroille alennetaan puolela ja sitte vähitellen yhä alennetaan, kunnes 5 vuoden kuluttua on täydellisesti vapaakauppa Canadian ja Englannin välillä. Elin tarpeet ja maanviljelyskoneet on asetettava vapaalle listalle. Kaikki korporatsoinit, jotka valmistavat tavaroita, joita suojelustulla suojellee, ovat velvoitetut joka vuosi antamaan täydellisen tilityksen, paljonko ne ansaitsevat vuodessa.

Koska tämä ehdotettu vapaakauppe vähentää hallituksen tuloja, niin ehdotetaan seuraavat verot: Suora vero viljelemättömistä maista ja kalasta luonnollisista tulolähteistä; arvosteltu persoonallinen verotus; säilätulovero ja perintövero, suurien vhtiöiden voitoista verotus sekä vero suurin vhtiöiden pannuista perimistä, varsinkin n.k. vesioakkeista.

Kotlinpalanneet sotilaat tulevat nauttimaan kaikkea oikeutta ja niitä etuja ja oikeuksia, joihin he ovat ansioillisia. Kaikki petos ja profiteeraus maanpaussa on kielletty ja niiden, jotka maita myyvät, tulee antaa myyntihinnat ja tämä hinta pannaan pohjaksi verotukselle. Sen lisäksi vaaditaan, että valtio ottaa haltuunsa rautatiet, vesitiet, ilmatiet ja puhelimet, sähkösanomalangat ja ekspressijärjestelmät. Luonnon tulolähteet, kuten rauta-

TOVERITTAREN LEVITYS

NAISILLE AINOASTAAN:—

Ovatko kaikki naiset jo täyttäneet velvollisuutensa Toveritarta kohtaan? Voimme sanoa että toiset ovat kunnollisesti käsitäneet tämän tärkeän kysymyksen ja hankkineet uusia tilauksia, mutta monta on vielä jotka ovat ajatelleet: "olenko minä sikoini vartia" ja sillä perusteella jättäneet naapurinsa luona käymättä kehottaakseen tämän tilaamaan itselleen NAISTEN ÄÄNENKANNATAJAN TOVERITTAREN. Vielä on aikaa hankkia tilauksia Toverittarelle, ja toivomme että jokainen aikaansa seuraava ja yleistä hyvää kannattava työläisnainen hankkii Toverittarelle yhden uuden tilaajan. Tilaushinta on \$1.50 vuosikerta ja lehti ilmestyy kerran viikossa.

Kaikki tilaukset ovat lähetettävät seuraavasti: Keskipiiristä Työmiehen konttoriin, itäpiiristä Raivaajan konttoriin, Canadasta Vapauden konttoriin ja lännellä suoraan Toverittaren konttoriin.

Toverittaren hinta on ainoastaan \$1.50 vuosikerta ja jokainen joka tilaa lehden vuodeksi tai uudistaa vuodeksi saa vapaasti nykyajan romaanin "Erämaassa ja Maailmalla", tilauksen ottaja jos ei tahdo ottaa asiamiespalkkiota saa itselleen myös kirjan vapaasti lähetettynä suoraan Toverittaren konttorista.

—Toverittaren levitysosasto.